

évben 27 fajjal és 2 fajváltozattal szaporodott. Tekintettel arra, hogy a gyűjtési terület főleg Budapest, Nagy-Szeben és Brassó környékére szorítkozott, az eredmény elég gazdagnak mondható. Ez pedig leginkább Dr. Czekelius Dániel nagy-szebeni főorvosnak köszönhető, a kinek ernyedetlen gyűjtői működése nélkül jelen kimutatás vajmi szegényes lett volna.

A kimutatott szép eredménnyel a magyarországi molylepke-fajok száma immár 1372-re, a fajváltozatoké pedig 31-re rúg, holott a „Magyar Birodalom Állatvilága“-ban csak 1246 faj és 26 fajváltozat van felsorolva; a négyévi szaporulat tehát 126 faj és 5 fajváltozat. Hozzá számítva a Macrolepidopterákat, melyek száma a legújabb közlés szerint (R. L. VIII. 75. 1.) 1427 fajt és 526 fajváltozatot tesz ki, az összes ismert hazai fajok száma 2799 fajra és 557 fajváltozatra emelkedett.

Különfélék.

Az izeltlábú állatok idegrendszeréről értekezett Dr. Bálint Sándor a Természettudományi Társulat állattani szakosztályának nov. 8-iki ülésében. Abból indult ki, hogy a tudomány csak most van a nyomán annak, hogy az állatok hogyan éreznek, azaz, hogy az idegek miként vezetik a kapott hatást s hogy arra a test miként reagál. Nálunk Apáthy István, a kolozsvári egyetem tanára foglalkozik e kérdéssel, s mellette, az ő laboratóriumában, az előadó vizsgálta a bogarak ideg-életét. Apáthy elmélete az, hogy az ideg-rostok sehol sem végződő fonalak, a melyek behálózzák az egész testet s ezek vezetik a hatást, az érzés okozóját, a központi ducz-ejtekbe. Az idegrostok a pióczánál rendkívül vastagok és gyérek; a ráknál viszont rendkívül finomak és sűrűek. A vizsgálat eddig azt állapította meg, hogy minél magasabbrendű valamely állat, vezető idegszájai annál finomabbak és annál sűrűbbek. — Utána Krenedics Ferencz az „Állatok rege-világa“ című munkájának záró-fejezetéből: a Rovarak rege-világából olvasott fel néhány részletet. A felolvasó részben azokat a vonatkozásokat fejtegette, a melyeket a rovarok világáról az antik mythológiában, a nép-mondákban és hagyományokban talált. A görög hagyományokon kívül kivált a bolgár néphagyományokat s babonákat tárgyalta részletesebben.

A Nemeophila Metelkana-ról értekezett A. Aigner Lajos a k. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztályának 1901. októberi ülésében. Először is előadta ez érdekes és szép lepke történetét, azután életmódját és végül a lepke, pete és hernyó pontos leírását. Az értekezés, színes tábla kíséretében, a „Természetrázi Füzetek“-ben fog megjelenni.

Személyi hírek. Weiszmantel Vilmos vasúti mérnök, buzgó lepkész, f. é. novemberhó 13-án elhunyt Budapesten, élte 64-ik évében.